

„bányászbecsület” című egyfelvonalos drámát.

Nem akarunk kitérni a szereplők játékának méltatására, csak arra hívjuk fel dolgozóink figyelmét, hogy aki ott volt és látta a darabot, az látta, hogy milyen eszközökkel küzd az ellenség, és láthatta, hogy az ellenség mindenütt ott van. De láthatta azt is, hogy hogyan leplezi le a párt az ellenséget, ha

darab különben tárgyalja a bányászok mindennapi problémáit és szereplőiben mindenki felismerheti, a bányában jellegzetes alakokat.

Az értékes szép előadásért hálás köszönet jár az Állami Falu Színház együttesének, mely művészi alakítást nyújtott egyszerű díszletekkel és kívánatos volna, hogy ilyen előadások rendszeresen szerepeljenek a kulturház műsorán.

Nagyszabású kulturműsor Várpalotán

A kultúrotthon a várpalotai dolgozók szórakoztatására színvonalos népszerű hangversenyt rendez december 26-án este fél 8 órai kezdettel a Szabadság Kultúrotthon nagytermében. A hangverseny keretében fellépnek: Vörös Sári, a rádió népszerű magyar népdal énekesnője, Miklós Kata és Sikolya István, az Állami Operaház tagjai, Császár József tangóharmonika művész, Konferá, Cs. Hévízi Gyula. A

budapesti művészeket kivül közreműködik a várpalotai központi táncegyüttes és a bányászzenekar. Műsoron Dunajevszkij, Scser bacsev, Kálmán, Strauss, Jacobi és Lehár legnépszerűbb operettjéből dalok és kettősök. Szerepelnek magyar népdalok és harmónikaszámok.

A helyárak: fenntartott hely 6 forint, II. hely 4 forint, állóhely 3 forint.

Rákosi-telep bányászgyermekének kérelme

Mi, a Rákosi-telepen lakó III-IV. osztályba járó iskolások, örömmel vettük tudomásul, hogy megindult a „Várpalotai Bányász” című heti lap. Ha az elvtársak megengedik, megírnánk az észrevételünket, ami az alábbi volna.

A Rákosi-telepen van egy iskola és csak délelőtt van benne tanítás az első és másodévesek részére. És mi három és negyedévesek pedig délután bejárunk a városba iskolába, ami nagyon messze van, különösen rossz időben, olyan helyen, ahol még rendes út sincs és az autó is elűthet bennünket.

Kérjük az illetékes szerveket, de elsősorban a pártot, hogy legyen segítségünkre és tájáljanak

egy olyan megoldást, hogy ilyen sok gyermeknek ne kelljen oda bejárni, hanem délután itt a Rákosi-telepi iskolába legyen megtartva a tanítás és így csak egy tanítónak kellene ide kijönni, ezáltal mi gyermekek meg volnánk attól kímélve, hogy a télen olyan messzire járjunk be.

Kérjük kérésünket megszívlelni és intézkedni, há ásak leszünk érte jó tanulásunkkal.

Előre!

Molnár Mária

Hiró Zsuzsa

Kovács Katalin

Simon Szende

III. osztályú tanuló:

Hegyi Edit

László Mária

IV. osztályú tanulók.

a tanácsot adja, hogy beszéljen be a kagyló fülhallgató részébe. Erre aztán igen érdekes játékok következnek. Tekintettel arra, hogy rendszerint a telefonáló egyidőben beszél azzal akit felhív, kialakul egy olyan helyzet, hogy mindig szó után, amit a fülkagylóba bemosunk, nagy sebességgel vissza kell illeszteni a fülkagylót a fülre. Eközben az artista számhoz ilő művellet közben az ember össze vissza veri az orrát, különösen fennáll ez olyan egyénekknél, mint pl. Dócsai Evtárs, akinek az orra a kelletnél kissé nagyobb.

A másik hátránya ennek a telefonálásnak, hogy csak a felét lehet megérteni annak, amit mondanak, így az előadódott az a helyzet, hogy megállapodtam a szakszervezettel, hogy lemegegyek hozzájuk, aztán a szerkesztőség és a szakszervezet között a fé úton találkoztunk, mert ők meg úgy érezték, hogy ők jönnek ide hozzánk.

Nem tudom, hogy nem volna e jobb, hogy ezeknek a félreértéseknek az elkerülése végett a villamos műhely kiküldenie az ügyeletos vil anyszerelőjét, hogy javítsa meg az összes rossz telefonokat.

Figyelő.

Sporthír

Szerdán délután 5 órakor tartotta választmányi gyűlését a Várpalotai Bányász Sport kör. A gyűlésen a választmány a megyei kiküldöttek jelenlétében úgy határozott, hogy a sportkör új vezetőségét január 5-én válassza meg.

VÁRPALOTAI BÁNYÁSZ

A Bányaiüzemi Pártbizottság hetilapja:

Felelős szerkesztő: Gara György
Felelős kiadó: Hegmann Károly
Szerkesztőség: Várpalota Bánya
Veszprémi Nyomda, Veszprém.
Felelős vezető: Steltzer Ferenc.

es meg nagyobb sikert értek majd el. A sportolni kívánó leányoknak pedig azt üzenjük, hogy vegyenek példát Grüll Annusról, Nagy Ilonkáról, Orbán Erzsiről, és a többi négy

palotai „Béke-kupa” küzdelmeiket, melyeken a labdarugás, asztalitenisz és más sportágak küzdelmeit láthatja Várpalota sportkedvelő közönsége.

A labdarugó pálya rendbehozása csupán az ifjúmunkásokon múlik

A lap első számában a sport hírek rovatában megjelent cikk megálapítja, hogy a labdarugópálya jelenleg rossz állapotban van és ezzel kapcsolatban szükségnek tartja a pálya rendbehozását. A cikkíró szerint a sportvezetőség a vállalatvezetőséggel együtt csináltassa meg a pályát és lehetőleg társadalmi munkát is vegyen igénybe, de ha ez nem volna lehetséges, akkor a pálya és a műút közötti térség parkosításán hetek óta dolgozó, illetve „motoszkáló 8 idős bácsi” keze ne felhasználni erre a célra.

Lát ez nincs egészen rendben, mert nagyon szomorú az, hogy a szákszámra menő sportoló ifjúság közül nem lehet összehozni egy-egy csapatot, akik egymást felváltva, örömmel dolgoznának a labdarugó pálya rendbehozatalán. Hiszen elsősorban rajtuk múlik, hogy a sportpálya rendben legyen és nekik kell munkájukban is kollektív szellemet kifejleszteni.

Ennek a kollektív szellemnek hiányára kirívóan rámutat egy eset, amely ez év őszén történt. Amikor hozzáfogtam az új n. sportpark létesítéséhez, a sportvezetőség egyes tagjai hozzám fordultak azzal a kéréssel, hogy a parkban lefektetett vízvezeték hosszabbítam a labdarugópálya egy megjelölt pontjáig, hogy ezáltal a pálya locsolását lehetővé tegyem. Én természetesen készséggel vállaltam ezt a feladatot, biztosítottam a szükséges csőanyagot, kert: csapat, gumitömítő, stb., csak azt a kikötést tettem, hogy a szükséges, 100-110 fm árok kásását végzettessék el, mert arra munkaerőt

nem tudtam volna adni. Hetenként háromszor is megígérték nekem, hogy 20-30 ifjút beállítanak majd munkába, meg is szerettem a szükséges szerszámokat, de az ifjak brigádja csak nem akart megjelenni. Végül — amikor a füvesítést már tovább halasztani nem lehetett — e kellett ejteni a vízvezeték bekötését.

Most visszatérek a „8 motoszkáló bácsira”. Ők voltak azok, akik egyáltalán lehetővé tették nekem, hogy a parkosítási terv végrehajtását megkezdhessem, mert más munkaerőt megszerezni lehetetlen volt.

Ezekről az öreg bácsikról, akik még ma is szívesen dolgoznak, ha szükséges van rájuk, noha már becsületesen kidolgozták a maguk idejét, sok fiatal bányász példát vehetne szorgalom és munkajegytem dolgában, mert azok — mióta csak ismerem őket — nem hiányoztak a munkából és mindenhol ott voltak, ahol derélig vízben, vagy 40 fokos hőségben kellett dolgozni.

Tudom, hogy a cikk írója nem őket akarta bántani, azonban tény az, hogy a cikk megjelenése utáni napokban mindannyiunk hozzám jött emberek, hogy ők bizony tovább nem dolgoznak, mert nem hagyják magukat nyílvánosan kifigürálni. Ugy érzem ennyivel tartozom nekik, hogy ezeket leírjam, mert hiszen mégis csak az ő munkájuknak köszönhető, hogy a sporto ők tenisz pályát, városunk közönsége pedig egy olyan parkot kap, amely néhány év múlva fővárosi viszonylatban is meg fogja állni helyét.

Zirkelbach Frigyes.